

ק"פ 10247/01/14 - יחיעם שרעבי נגד חנן דנציגר, יסמין ול, ניר יכין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 10247-01-14 שרעבי נ' דנציגר ואח'

בפני	כב' השופטת תרצה שחם קינן
קובל	יחיעם שרעבי
נגד	
נאשמים	1. חנן דנציגר (הקובלנה כנגדו נמחקה) 2. יסמין ול 3. ניר יכין

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשת הנאשמים להורות על מחיקת הקובלנה.

2. כנגד הנאשמים הוגשה קובלנה, המייחסת להם עבירות על חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "**החוק**"). מכתב הקובלנה עולה כי הקובל הוא אחד ממאמני נבחרת ישראל בטאקוונדו וכי הנאשמת 2 התאמנה בעבר במועדונו של הקובל, ובחלוף השנים עברה למועדון של מר דנציגר. עוד עולה מהקובלנה כי הנאשם 3 הינו מאמנה האישי של הנאשמת 2.

3. הקובלנה הוגשה מלכתחילה נגד שלושה נאשמים.

4. ביום 5.2.15 הוגשה קובלנה מתוקנת כך שהקובלנה כנגד מר חנן דנציגר, נמחקה.

5. על פי עובדות האישום הראשון בכתב הקובלנה המתוקן, שלח, עו"ד אוריה גל, ביום 4.7.13, מכתב מטעמם של הנאשמים לגורמים במנהל הספורט, הועד האולימפי ולגופים נוספים, ובו פרסם את מכתבו של מר חנן דנציגר, לפיו דרש מר דנציגר את פטוריו של הקובל וטען כי הקובל נפסל, עקב התנהגות מבזה נגד השופטים והוסיף כי הישגיו של הקובל כמאמן הבוגרים הם "אפס תוצאות" ודי בכך כדי להביא לפיטוריו. עוד נטען, שב"כ הנאשמים פרסם את המכתב כשהוא נושא כותרת "חשש כבד למעשים פליליים שנעשו על ידי המאמן הלאומי".

6. האישום השני מתייחס אף הוא למכתב אותו שלח ב"כ הנאשמים. על פי הטענה האשימו הנאשמים 2-3 את הקובל בעבירות פליליות בטענה שהקובל הורה לפצוע ספורטאים באימון הנבחרת. על פי האמור באישום השלישי, טענה הנאשמת 2 בראיון בטלוויזיה, כי המאמן ניסה לפצוע אותה ואילו הנאשם 3 אמר, בין בותר, שהתנהלותו של הקובל מתבססת על איומים.

7. על פי עובדות האישום השלישי לאחר שהנאשמת 2 סיימה קרב בהפסד למתחרה, ממועדונו של הקובל, פנתה היא ללחוץ את ידו של הקובל אך לאחר מכן תקפה אותו בכך שזרקה לעברו את מגן הראש ואת הכפכפים שלה.

טענות הנאשמים

8. בדיון שהתקיים ביום 3.7.14 עתר ב"כ הנאשמים למחיקת הקובלנה מחמת פגם או פסול בכתב האישום, שכן לטענתו, לא נוסח כתב הקובלנה באופן ברור ומפורט.

9. ביום 10.11.14 הוגשה קובלנה מתוקנת אשר בה הוסף האישום הרביעי כנגד הנאשמת 2. (הקובלנה תוקנה פעם נוספת, כאמור לעיל).

10. בדיון שהתקיים ביום 13.11.14 הפנה ב"כ הנאשמים לרע"א 43/11 עו"ד הרם נ' יצחק זקס, וטען כי האמור באישום השני חוסה תחת ההגנה האמורה בסעיף 13(5).

ב"כ הנאשמים הפנה את ביהמ"ש לתיק 44293-02-10, שם נקבע בין היתר כי תלונה שנשלחה בתום לב ללשכת עורכי הדין חוסה תחת סעיף 15(8) לחוק. ב"כ הנאשמים חזר על טענותיו לפיו לא פורטו הדברים שנכתבו ונאמרו בכתב הקובלנה כלשון הרע.

11. עוד טען ב"כ הנאשמים כי מכתב הקובלנה עולה כי עו"ד גל פרסם את המכתב ולא הנאשמים עצמם. המכתב התייחס לתלונה לוועדת האתיקה אשר לה סמכויות מעין שיפוטיות ולכן נופל המכתב לגדר ההגנה בסעיף 15(8).

12. בדיון שהתקיים ביום 5.2.15 הביע ב"כ הנאשמים את מורת רוחו מתיקון הקובלנה בפעם השנייה, ועתר להפסיק את הדיון עד שימנה הקובל לעצמו עורך דין אחר נוכח האמור בסעיף 73 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**").

13. ב"כ הנאשמים טען כי הקובל עושה שימוש לרעה בהליכי ביהמ"ש כשלמעשה המניע להגשת הקובלנה הוא כססוך ממושך בין קבוצות ספורט בהתאחדות.

14. בכל הנוגע לאישום השלישי בכתב הקובלנה המתוקן, המייחס לנאשמת 2 תקיפה- הרי שבעניין זה סבור בא כוחה כי מתקיימת ההגנה של סיכון כפול שכן נגד הנאשמת הוגש כתב אישום לבית הדין של ההתאחדות.
15. ב"כ הנאשמים סבר שלנאשמים עומדת טענה של הגנה מן הצדק, נוכח העובדה שכאמור מנוצלת הקובלנה כמסע שיסוי פרטי של הקובל בנאשמים.
16. לטענת ב"כ הנאשמים, עו"ד גל ייצג את הנאשמת 2 ולכן אין אפשרות ליחס לנאשם 3 את הפרסום האמור במכתבו של עו"ד גל.
- בנסיבות בהם נשלח המכתב על ידי עו"ד גל הרי שאין מקום להאשים את הנאשמת אלא את עו"ד גל בעצמו.
17. ב"כ הנאשמים סבור כי כאשר נטען כלפי הנאשמת שאמרה שהקובל ניסה לפצוע אותה אין בכך כדי להוות לשון הרע וטענתה של הנאשמת היא "אמת דברתי". ב"כ הנאשמים טען כי הדברים לא נאמרו על ידה אלא נכתבו על ידי העורך ואינם בגדר ציטוט.

תשובת ב"כ הקובל

18. ב"כ הקובל השיב כי המכתבים אינם חוסים תחת התכתבות מותרת, שכן המכתב שנכתב לוועדת האתיקה נשלח למכתבים נוספים, עוד טען שההליך השיפוטי מתנהל בבית הדין ולכן הועד האולימפי אינו מכותב במסגרת הליך משפטי. לטעמו, אין קיימת ועדת אתיקה ולא ניתן לשלוח אליה מכתבים.
19. ב"כ הקובל ביקש לתקן את הקובלנה פעם נוספת, וכאמור הוגשה, ביום 5.2.15, קובלנה מתוקנת.
20. עוד טען ב"כ הקובל כי דין הטענות שהועלו להיבחן במסגרת הכרעת הדין ולא כטענות מקדמיות.

דין והכרעה

21. טענותיו של ב"כ הנאשמים הינן טענות עובדתיות הדרושות הוכחה. השאלה האם המכתב שנשלח על ידי עו"ד גל נשלח מטעם שני הנאשמים, מטעם הנאשמת בלבד או מטעמו של עו"ד גל באופן עצמאי הינה שאלה שתיבחן במהלך המשפט. כך גם הטענה "אמת דברתי" וכך גם טענות הגנה בהתאם לסעיף 15 לחוק.
22. אף הטענה לפיה פורסם המכתב באופן החוסה תחת ההגנה אשר בסעיף 13(5) לחוק- טענה הוכחה. בכל הנוגע לטענתו של ב"כ הנאשמים לפיה לא פורטו בכתב הקובלנה הפרסומים האסורים- ברי, שהקובל לא יוכל להוכיח אלא את העובדות שצוינו בכתב הקובלנה ולא עובדות אותן לא ציין.

23. לא מצאתי כי ניתן לדון בטענה שקמה לנאשמים הגנה מן הצדק בשלב זה וב"כ הנאשמים יהיה רשאי כמובן להעלותה בשלב מאוחר יותר.

24. בכל הנוגע להרשעתה של הנאשמת בוועדת המשמעת, הרי שאינני מקבלת את הטענה לפיה יש בהרשעתה של הנאשמת בוועדת המשמעת משום זיכוי או הרשעה קודמת כמשמעותם בחסד"פ, ואינני סבורה כי עומדת לנאשמת הגנה לפי סעיף 149(5) לחסד"פ בגין זיכוי קודם או הרשעה קודמת.

ב"כ הנאשמים הפנה לפסק דינו של ביהמ"ש בתיק ה"פ 1667/09 מועדון עירוני להתעמלות חולון ואח' נ' עמותת איגוד ההתעמלות בע"מ. אין די בהתייחסותה של כב' השופטת ד"ר אבניאלי להיותו של ההליך המשמעותי אשר עניינו נדון בפניה ובעל סממנים פליליים מובהקים.

25. בית המשפט העליון קבע לא פעם כי ככלל הליכים משמעתיים אינם מהווים מחסום בפני הליך פלילי. [בג"ץ 13/57 צמוקין נ' בית הדין המשמעותי לעובדי המדינה, פ"ד יא 856 (1957); ע"א 74/69 פלוני נ' בית הדין למשמעת של עובדי המדינה, פ"ד כג(2) 421 (1969); על"ע 2531/01 חרמון נ' הוועדה המחוזית של לשכת עורכי הדין, פ"ד נח(4) 55 (2004)].

26. במספר דברי חקיקה הבהיר המחוקק מפורשות כי דין משמעותי אינו מהווה מחסום בפני העמדה לדין פלילי כך בהתאם לחוק לשכת עורכי הדין, חוק השיפוט הצבאי בכפוף לסייג לפיו לא ניתן יהיה להביא לדין חיילים שנידונו בהליך משמעותי אלא בהסכמת פרקליט המדינה. סעיף 11 לחוק המשטרה, תשס"ו-2006, קובע כי אחריותו של שוטר בשל עבירת משמעת אינה גורעת מאחריות פלילית בגין אותו מעשה.

27. מהאמור עולה כי הקביעה אם הרשעה בדין משמעותי מהווה "פסק דין" לצורכי הטענה של כבר נשפטתי נבחנת על פי הוראות החוק המסמך, כך לשם הדוגמא פסק דין בבית הדין למשמעת של לשכת עורכי הדין אינו מהווה בסיס לטענה של זיכוי או הרשעה קודמים כך גם פסק של בית הדין למשמעת של עובדי המדינה.

28. סעיף 11 לחוק הספורט, התשמ"ח-1988 אינו מתייחס לשאלה האם יש הרשעה משמעותית כדי להוות בסיס לטענת כבר נשפטתי. מכאן, שאין בחוק הספורט כל הוראה הקובעת מחסום בפני העמדה לדין פלילי של מי שהורשע ומכאן שדין הטענה להידחות.

29. אשר על כן הטענות המקדמיות נידחות.

30. הדיון קבוע להקראה ליום 7.5.15 בשעה 8:30. על הקובל להתייצב לדיון כמו גם הנאשמים.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.